

прахъ или съ пепелъ отъ огнището, за да се запазятъ отъ мухлясване и гниене.

Картофитъ трѣбва да се пазятъ отъ измръзване, затова, ако сж на открито, необходимо е да се покриятъ съ слама, а върху пласта отъ слама да се посипе пръстъ десетина сантиметра дебелина. Измръзнатъ ли картофитъ по нѣкаква случайностъ, не трѣбва да се пипатъ, а да се оставятъ да се размразяватъ постепенно.

За да се избѣгне колко се може по-дълго време проникването на картофитъ, трѣбва помѣщението често да се провѣтря, особено когато времето е меко. Щомъ се забележи начало на поникване, картофитъ се разравятъ да просъхнатъ, като се отстраняватъ всички поникнали. Останалитъ се събиратъ изново на купъ и се посипватъ съ ситна негасена варъ, която отнима влагата и забавя поникването.

Торътъ трѣбва да се събира въ торище, ала който още не си е направилъ торище, не бива да го оставя да се пилѣе или да го трупа на открити купища, дето дъждътъ му измива всичката сила. Въ такъвъ случай хиляди пжти е по-добре да се изкара на нивата. Тамъ, като се разхвърли еднакво навсѣкжде, да се заоре, та да изгние въ самата почва; тогава всичката му хранителна сила ще се предаде на последната. Ако обаче е замръзнало и не може да се оре, торътъ пакъ трѣбва да се разпрѣсне равномерно по нивата и да се остави така до пролѣтъ. Голѣма е ползата, като се постъпи така съ тора. Силата си не изгубва, а при това и твърде много спомага за запазване и събиране на влагата въ почвата. Освенъ това, известно е на всички, че почвата, която е лежала презъ зимата подъ тора, става рохкава и кипнала. Така че щомъ нѣмашъ добре устроено торище, дето да събирашъ тора презъ зимата, карай го направо на нивата и тамъ го разхвърляй веднага, макаръ и да не можешъ да го заорешъ.

Оборътъ, на който презъ лѣтото е обръщано малко внимание, презъ зимата трѣбва по-често да се спохожда. Преди всичко, не бива да се забравя, че чистотата е здраве не само за човѣка, а сжщо и за добитъка. Не е достатъчно да даваме само изобилна храна на животнитъ, за да бждатъ тѣ здрави и годни за целта, за която ги отглеждаме. Чистота е нужна както за тѣлото на животното, така и на неговото жилище — обора. Оплесканото съ лайна и прахъ тѣло не дава спокойствие на животното — то постоянно се ближе и дръгне. У него не може